

Lukemisia Lapsille, N:o 4, w. 1862.

Palweletkos Kristusta?

(Satto kolmannelta numerolta).

Todellinen elämän-fertomus.

ja

Kirje palkolliselle.

Palweletkos Kristusta?

(Satto kolmannesta numerosta.)

Todellinen Glämän kertomus

ja

Kirje Palkolliselle.

Suomennoksa.

Kuopiossa

painettu P. Machanin ja kump. kirjapainossa, 1862.

Painoluwan antanut:

Edw. Dahlström.

Palweletkos Kristusta?

(Jatko kolmannelta numerolta.)

Rakkaat ystävät, näiden lukemisten wiimmemu-
numerossa on puhuttu muutamia sana Kristuf-
sen palwelemisestä, ja kuinka mahdotonta on
olla Hänen opetus=lapsensa Häntä palwelemata.
Jos Jesuksen opetus=lapsia olemme, tulemme
niin kokonansa Hänen hallituksensa alle, ettemme
tahdo noudattaa omaa mieltämme, waan Hä-
nen tahtoansa, jonka täyttämisen silloin on mei-
dän ilomme ja onnemme. Hän sanoo itse ikeensä
olewan sowliaan ja kuormansa keweän, ja ih-
misten sen alla löytävän lewon sieluillensa.

Teidän seasanne ovat kufatiesi jottkut ru-
wenneet Herraa rakastamaan, ja tahtoisiwat nyt
Häntä palwella. Kufatiesi olet sinä, joka tätä
luet, monta kertaa huokaellut Herran tykö ja
rukoillut, että Hän soisi sinun tehdä työtä Hä-

nelle. Kukatiesi ajattelet sinä usein tätä ja pidät sen raskaana, ettes taida mitään tehdä Jesukselle, joka on tehnyt niin paljo hyvää sinulle; ja sinä toivot Jumalan autawan sinulle jotain suurta työtä, jota Hänelle toimittaisit.

Mutta minä taidan sinulle sanoa, että sinulla jo on tarjona suuria töitä, joita saat tehdä. Kukatiesi et huomaa sitä, mutta ne ovat tosin jo lasketut sinun käsiis. Sinä olet kukatiesi sen koiran kaltainen, joka liha-kappale suussa ni vedessä ja nähdessänsä sen warjon, joka oli paljo suurempi, kuuli saavansa toisen suuremman kappaleen, ja päästi sentähden sen, joka oli hänen suussansa. Pidä tarkoin waari siitä, kuin minä sanon sinulle; sillä se on hyvin tärkeä huomartaa.

Sinä haluat tehdä jotain suurta Jesukselle kiitollisuuden osotukseksi kaikesta siitä, mitä Hän on sinulle tehnyt. Mutta Hän tahtoo ensin, ettäs vastaanottaisit sitä, mitä Hän on sinulle toimittanut; Hän tahtoo ensiksi olla antaja, ja ettäs olisit oikein halullinen sitä vastaanottamaan, mitä Hän tahtoo lahjottaa sinulle, nimit-

täin: syntein anteeksi saamisen, lapsen oikeuden ja iankaikkisen elämän. Se on suurin palvelus, jonka taidat hänelle osottaa, ettäs itselles omistat kaiken sen armon ja wanhurskauden, johon hän tahtoo sinua puettaa, sen autuuden, jonka hän tahtoo sinulle lahjottaa.

Mutta jos totuudessa olet tämän autuuden vastaanottanut ja uskossa itselles omistanut, ja nyt tahdot tehdä jotain Wapahantajalles, niin tahtoo Jeesus ensin sinulta, ettäs valmistaisit sydämes hänelle asunsiaksi, että hän siellä saisi pitää kansakäymistä sinun kanssas sellaisessa rauhallisessa ystäwyhdessä, joka on hänen mielensä jälkeen; ettäs niinkuin Maria istuisit hänen jalkainsa juuressa, antaisit hänen opettaa sinua ja täyhtää sydämes rakkaudella häneen ja halulla iankaikkiseen elämään hänen seurassansa. Oletkos Jeesukselle osottanut tätä palvelusta, jonka hän kuitenkin pitää niin suuressa arwossa? Oletkos antanut Jeesuksen puhdistaa sinua siitä maallisesta sälystä, joka estää Hänen asumasta sinun sydämmissäs? Oletkos sallinut Wapahantajalles ne

sabatin=lewon hetket, joita hän niin korkeasti rakastaa? Et hän sinä taida tässä maailmassa mitään suurempaa palvelusta tehdä, kuin ettäš Wapahantajalles toimitat niin rauhallisen asunnon sydämessäs, että hän siellä taitaa asua. Martha toi Jeesukselle kaikellaista maallista rawintoa; mutta Maria tuli häneltä vastaanottamaan niitä taimaallisia armolahjoja, jotka Jesus hänelle tarjoi; ja Jesus piti Marian suuremmissa arwossa. Etäs Jeesusta kunnioittaakses tekisit kuinka paljo hywänsä, mutta sinä ohešsa olisit huolimaton toimittamaan hänelle sias sydämessäs, pitämään ahkerasti kanssakäymistä hänen kansansa ja hiljaisuudessa waarin ottamaan hänen sanastansa — niin et sinä silloin ole oifialla tiellä ja Jesus pitää palvelukses mitättömänä, jonka kufatieši et olekkaan tehnyt hänen kunniaksensa, waan oman lewottoman mieles rauhottamiseksi.

Jos tahdot jotakin suurta Jeesukselle tehdä, niin kärsi jotakin Hänen tähtensä. Die-dätkös, mitä se on kärsiä Jeesuksen tähden? Se on mielellänsä kärsiä jotakin Hänen tuntemi-

senja ja waltakuntansa lewittämiseksi, eikä kuitenkään pitää sitä suurena asiana, ei myöskään paljo puhua siitä ihmisille. Jos uskot kärke-
 wäs jotakin Jesuksen tähden, mutta walitat asias
 kaikille tuttavilles ja annat heidän surkutella ja
 ylistää sinua sentähden, ja luulet itses senkautta
 jotakin suurta tehnees — silloin sopii sinun
 nämät sanat: „he owat saaneet palkkansa“
 — nimittäin ihmisten kiitosta, ylistystä ja sur-
 kuttelemista. Jos tahdot jotakin kelwollista toi-
 mittaa Jesuksen tähden, niin kärsi, kuin olisit
 sen hywin ansainnut, kärsi hiljaisuudessa, kiellä
 itses niin, ettei muut sitä hawaitse, kärsi muille
 sitä ilmoittamata; pidä asias Jesuksen edessä,
 jos Häntä tahdot palwella. Tätä tarkottawat
 nämät sanat: „paastoessas woitele pääs
 ja pese kaswos“; muutoin saapi wasen kätes,
 se on itse sinuus käännetty elämäs, tietää, mitä
 oikea käsi, se on uusi ihminen, tekee, ja iloita
 siitä. Jos tahdot jotakin Jesukselle kelwollista
 tehdä, niin kärsi kiusaa, vastaan-sanomista ja
 nöyryyttämistä hänen tähtensä; äläkä siitä en-
 sinkään ylpeille.

Jos tahdot Jeesuksen tähden jotakin suurta
 tehdä, niin ole uskollinen wähiensäkin asioissa.
 Tätä hän pitää suuressa armossa. Se, joka on
 wähiensä uskollinen, hän on myös uskollinen siinä,
 kuin suurempi on. Se on Hänen tahtonsa,
 että Hänen huoneenhaltiansa ovat uskolliset.
 Sinä taidat huokeasti pitää waaria käyntökesästä
 ja tulla aina tarkemmaksi itses tunnossa, jos
 totisesti teet tätä suurta työtä Jeesuksen tähden,
 jos totisesti ahkeroitset olla uskollinen, olla us-
 kollinen siinä wähiensä, jota ei yksikään ihminen
 tunne, waan Jumala yksinänsä. Pidä waarin
 esimerkiksi puheestasi, jos olet tarkka puhumaan
 totta Jeesuksen tähden. Jos olet Hänen kans-
 sansa totisesti yhdistetty, niin tekee tämä yh-
 distys sinua totuutta rakastawaiseksi, sillä Hän
 on itse totuus, ja jokainen walhe pelkää Hänen
 puhtautensa tarkastelemista. Jos wilpittömästi
 pidät kanssakäymistä Wapahatajas kanssa, niin
 olet jota kauwemmin sitä enemmän huomaitsewa,
 jos suussas käytät liiallisia sanoja, taikka jos
 laatelet sanojas niin, ettäs koetat korottaa itses,
 mutta halwentaa lähimmäistäs. Silloin huo-

maitset, jos käännät puhees niin, että omat wi-
 kas salataan, mutta lähimmäises wiat ilmi tuo-
 daan; jos liehakoitset ja olet ystävällinen niitä
 kohtaan, jotka taitawat sinua hyödyttää, mutta
 olet tily niitä kohtaan, joista et luule sinulla
 yhtäkään hyötyä olewan. Uskettain tapahtui,
 että rouwas-ihminen, joka pidettiin hywänä kris-
 titthnä, joltakulta waroitettiin hillitsemään ha-
 luansa toisista pahoin puhumaan, joka halu taisi
 wahinkoittaa hänen elämänsä Sumalassa. Ei
 hän uskonut sitä wikaa itsessänsä olewankaan,
 mutta sydämensä vastaanotti ojenuksen wa-
 kaisesti, niin että hän jonkun ajan koetti
 pitää waaria itsestänsä. Silloin hawaitsi hän
 murheella ja hämmästyksellä, että hän huomaa-
 matansa oli sallinut epäluulojen ja halwenta-
 waisten sanojen lähimmäistä kohtaan saada sias
 sydämessänsä, ja että hän tuskin tunnin aikaa
 taisi wälttää turhaa, tilyä lähimmäisensä tuo-
 mitsemista. Tämä asia tuli hänelle yksiwakai-
 seksi kiritukseksi, sillä hän käytti sen niin; se
 saatti häntä myös totuuden ja rauhan Herraa
 liikemmäksi, ja ottamaan Hänen ijestänsä olailensa
 ja oppimaan Hänestä.

Sumala tietää parhain, kuinka itset niitä koha-
taan käytät, joidenka seurassa olet; jos Jeesuksen
tähdän hiljaisesti ja nöyrästi puhuttelet ja was-
taat heitä. Jos Jeesus on saanut asuntonsa
sydämessäs ja sinä tahdot palwella Häntä, niin
taidat sitä sillä tehdä, ettäs olet niin hiljainen
kuin Hänkin. Silloin taidat kunnioittaa Häntä
ystävällisellä puheella ja nöyrillä wastauksilla,
joitas annat tuimille ja riitaisillekin.

Sumala tietää myös parhain, kuinka tarffa
sinä olet aikas ja työs oikeassa käyttämisessä.
Hän näkee, jos sinä toisten näkemätä, Hänen
tähtensä ahkeraasti teet työtä isäntä-wäkes,
wanhempas taikka opettajas hyödyksi; Hän nä-
kee, jos teet sitä niin tarkoin, kuin jos se olisi Hä-
nelle tehty; Hän seisoo wieresessä ja pitää waa-
rin siitä, jos Häntä rehellisesti ja uskollisesti
palwelet.

Sinun palkkas on tosin olewa suuri, jos olet
Jeesuksen Kristuksen oikea palwelija. Tässä ajassa
tulee sinulle ilon aineeksi, missä ikänä käyt, is-
tut ja oleskelet, että Jeesus on sinun kanssas,
että sinulla on kaikki yhteistä Hänen kanssansa.

Sinä opit aina enemmän tuntemaan hänen apuansa, voimaansa ja hywyhtänsä, koska Hän sinun tähtes voittaa suurimmat koetukset, lohduttaa sydämmes ja sinua työs. Et sinä tarvitse peljätä niitä raskaita, pimiöitä aikoja, niitä ahdistawia waaroja, jotka kaikki kohdin tunkeifsen sinun päälles, — sillä sinä toimitat Jesuksen tahtoa, ja Hän holhoo sinua paremmin kuin äiti heikkoa lastansa; Hänen oikea kätensä tukee sinua, ja sinä makoat Hänen sylissänsä. Ja koska viimein tulet Salemin portille, ja kolkutat tullakses sanomattomaan kunniaan, on Hän tulewa vastaan kirkasteilla haawoillansa, joissa sinulla on turwa, woima ja terweys, ja Hän on sinulle sanowa, sinä hywä ja uskollinen palwelia — sinä joka minun haawoini kautta olet tullut parannetuksi ja uskossa minun tähteni työtä teet — minä panen sinun paljon ylitse, mene sinun Herras iloon.

Rufous.

Elävä Jumala, rakas taiwaallinen Isä! me tunnioitamme sinua nöyrästi sydämmisjämme

sinun pyhän ja armollisen neuvos tähden, josta
 kas ijanikaikkisuudessa olet määrännyt ja ajassa
 täyttänyt, koska nimittäen päätit laskea kaikki
 mailman synnit ja kirouksen ainokaisen wiatto-
 man pois päälle, ja tehdä niin ihmeellisen
 vaihetuksen ja muutoksen, että meidän syntimme
 Hänelle luettaisiin, ja Hänen vanhurskautensa
 ja wiattomuutensa meille. Meidän täytyy hä-
 wetä sinun pyhän kaswois edessä, sentähden,
 että me elämässämme olemme sinua niin wä-
 hän kiittäneet, ja olemme antaneet niin monta
 päivää tulla ylistämätä sinua siitä rakkaudesta,
 jossa koko meidän autuutemme kuitenkin riippuu.
 Me rukouksemme sinua Pyhän Henkes kautta he-
 rättämään meitä sinun rakkautes yksiwakaisem-
 paan katselukseen. Selitä ja wuodata se leweänä
 wirtana meidän sydämmeemme, että kaikki, mitä
 me teemme ja toimitamme, tulisi sinun rakkaus-
 deltas täytetyksi. Anna meille armos, että me,
 sinun nyt puoleltas tehtyäs kaikki, mitä laupiaalta
 ja uskolliselta Jumalalta on odotettawaa, myös
 puoleltamme olisimme halulliset suostumaan sinun
 neuvoihis, ja niitä seuraamaan, pakenemaan

siun poikas Jesuksen Kristuksen tykö, ja hylkään syntiä ja wihaa, joihin me luonnostamme kiinitetyt olemme, rientäisimme hänen tykönsä, johonka sinä mielistyt, ja jonka tähden sinulla on myös mielisuosio ja jakaat siunausta kaikille niille, jotka tulewat Hänen yhteyteensä. Wedä meitä voimallisesti tähän yhteyteen ja anna meidän siinä niin wahvistua, ettei helwetin portit kaikin woininensa mahda eroittaa meitä siitä, waan että me siinä pysyisimme, sinua kaikesta sydänmestä waltakunnassas palwelesimme, ja viimein tulisimme ijankaikkiseen kirkautees saateuiksi ja oikealle kädelles asetetuiksi. Siihen meitä auta ja siunaa meitä Jesuksessa Kristuksessa, siun poikas. Amen.

Todellinen elämän kertomus.

Jos meillä olisi Herran tarkat silmät, niin saisimme nähdä paljo hywää, joka salaisesti tapahtuu Hänen nimesensä, ja joka ei tuijatiesi kostaan tule tunnetuksi täällä maan päällä. Silloin saisimme nähdä, kuinka paljo usein yhdestä

hengeltä taitaa tulla toimitetuksi, jos hänellä on rehelliset aikomiset ja yksinkertainen sydän; silloin saisimme nähdä, kuinka Kristuksen oikeat palvelijat vapaehtoisesti antavat itsensä Hänen palveluksensa toimittajoiksi. Tässä seuraa todellinen kertomus yhden vaimon elämän kerrasta, esimerkiksi ja kehoitukseksi niille, jotka ajattelevat, ettei he taida maailmassa mitään hyödyllistä tehdä.

Maria S— oli jumalisen ja hurstkaan äitin lapsi, joka aikasin oli opettanut häntä Jumalaa pelkäämään. Maria on usein itse sanonut, ettei hän nuoruudessaansa kostonansa antanut sydämensä Jesukselle; mutta sitä hän halusi. Hän tiesi, kuinka tarpeellista oli Häntä palwella, ja toivoi saavansa olla niiden seurassa, jotka Häntä rakastivat. Sellainen oli hän, koska hän vielä nuorena ollessansa nai merimiehen. Pian huomattuansa, ettei hänen miehensä peljännyt Jumalaa, eikä koskaan rukoillut, puhui hän niin yksipuolaisesti hänen kanssansa ja waroitti häntä niin sydämmellisesti sielunsa vaarasta, että Sumala siunasi hänen ahkeroitsemisensa, ja antoi

miehen tulla totiseen kääntymykseen, ehkei autuden asia vielä ollut hänelle itsellekkään selwänä.

Marian mies kuoli merellä ja hän itse muutti kotia äitinsä tykö, joka myös oli tullut leskeksi. Tätä köyhää äitiänsä elätti hän 8 vuotta ja hoiti häntä helleydellä kuoleman=hetkeen asti.

Mitin kuoltua nai hän toisen kerran ja sai silloinkin miehen, joka ei rukoillut eikä muuton=kaan huolinut Sumalasta. Tämä asia suretti häntä kowin, niin että se alati kehotti häntä Herraa etsimään; ja pian hänellä olikin se sanomaton ilo, että hän sai kuulla hänen rukoilewan Herralta armoa, ja myös pyytävän häntä=kin yhdistymään hänen kanssansa tähän kalliseen harjotukseen.

Kohta kääntymyksensä jälkeen tuli mies tiipeäksi, ja sairasti pitkällistä hivutus=tautia, joka viimein tuotti hänelle kuoleman. Maria ei ainoastansa hoitanut häntä helleydellä yötä ja päivää, vaan myös teki muille raskasta työtä ansaitaksensa jotakin, jolla hän taisi ostaa miehensä sellaisia wähäisiä tarpeita ja herkkuja, jotka owat keuhko=taudissa sopiwa. Viimein

painoi hän kiini miehensä silmät, tämän kuol-
tua siinä suloisessa toivossa, että hän saisi
nähdä Wapautajansa kunnian-waltakunnassa.
Maria parka oli nyt taas yksinäinen köyhä leski,
ja hänen täytyi haiketa itsellensä palvelusta.

Sieltä tuli hän pian kutsutuksi sisarensa tauti-
wuoteelle. Sisar oli kowalla kylmehtymisellä
saattanut itsellensä hirveän taudin, joka pian
muuttui syövä= eli koi=taudiksi. Hän makasi
tauti-wuoteellansa 5 vuotta suuressa tuskassa.
Hänen miehensä teki tosin työtä hyvällä päivä=
palkalla, mutta oli suuri juomari, eikä paljo
huoliinut omistansa. Marian täytyi tehdä työtä
ansaitaksensa sisarellensa, mitä se kiwusfansa tar-
witsi, ja pitää murhetta tämän wiidestä lapsesta.
Haiketa tätä teki hän tyytyväisellä mielellä.
Lopullisesti oli hänellä se ilo, että näki sisaren-
sain erkanewan tästä maailmasta rauhalla Suma-
lassa ja murheetoinna lapsistansa, sillä hän tiesi,
että Maria oli lupauksensa mukaan olewa heille
äidin siassa.

Ja Maria pitikin uskollisesti lupauksensa.
Kymmenen vuotta kärsi hän nuri-semata rauha=

tonta elämää tunnottoman ja jumalattoman miehen luona, eikä jättänyt hänen huonettansa, ennenkuin hän oli nähnyt kaikki sisarensa lapset, sekä pojat että tyttäret, itse taitawan työllänsä hankkia elatustansa.

Miistä kuoli kuitenkin vähänen tyttö jo kahdeksan vuoden iässä. Lapsi oli jonkun ajan ollut kivuoloinen. Sonatuna päivänä tuli hän työkkiin, Marian siellä ruokaa keittäessä, ja puerteli päätänsä tuskisiansa. Maria sanoi hänelle: „lapsi parka, sinä olet kipeä; rukoiletkos koskaan Jumalaa?“ „En täti kulta,“ vastasi lapsi. Maria puhui silloin helleydellä hänen kanssansa tästä tärkeästä asiasta, ja lapsi rupesi jo siitä päivästä Jumalalta rukoilemaan Pyhää Henkeä ja uutta sydäntä; ja Herra kuulikin niin yltäkylläisesti hänen rukouksensa, että hän kuoli ei ainoastansa rauhassa, vaan myös riennuitsewalla ilolla.

Maria meni taas palvelukseen, ja, niinkuin me jo taidamme ymmärtää, oli hän keltwollinen ja rakastettu palkollinen. Tässä palveluksessa ollessansa sai hän tietää, että yksi sisarensa po-

jista oli tipegänä; jonkatähden hän lähetti hänelle kolme neljättä osaa palkastansa. Mutta kuin sen tauti kiihtyi, lähti hän palveluksestansa ja meni poikaa hoitamaan. Tämän sisarensa poijan kuoltua eli hän yksinänsä, mutta kutsuttiin pian sisarensa kahden tyttären tykö, jotka toinen toisensa jälkeen tulivat tipegiksi ja kuolivat, ja joita hän hellästi hoiti sekä sielun että ruumin puolesta. Viimeiseksi eloon jäänyt sisarensa poika kuoli ulko maalla, ja sen waimon ja lasten kotia tullessa oli hän heidän maalle nostesfansa heitä wastassa ja antoi heille rahaa ja waatetta. Köyhyydesfänsä oli hänellä kuitenkin aina jotakin annettawaa.

Tässä on nyt edessäs muutamia kertomuksia köyhän palkkapiian elämästä. Nämät osottawat, kuinka suureksi lähimäistensä hyödyksi halpakin ihminen taitaa olla. Harwat niistä, jotka tätä kirjaa lukewat, owat kufatiesi alhaisemmasta sfädystä kuin Maria; mutta ei yksikään ole niin halpa ja mitätön, ettei Jumala taitaisi tehdä häntä hyödylliseksi lähimäisellensä, jos waan ihminen tahtoo täydellä todella uhrata itsensä

Herran palvelukseen ja olla ahkera rukouksissa; ja jos Maria jo nuoruudessaan olisi tullut täydelliseen, autualliseen Jumalan armon osallisuuteen, niin olisi hän taitanut vielä enemmänkin hywää waihtua.

Mutta joku mahtaa kysyä: „Eikö hän ollut totisesti uskoinen, elämä kristitty koko tänä aikana?“ Wiimeisinä aikoinaan fanoi hän itse ei aina olleensa sellaisessa tilassa. Se, joka kertoi hänen elämä-kertansa, kysyi häneltä Herran: „Eikö teidän sukulaisenne ja ystävänne pitäneet teitä totisena kristittyinä, koska teidän työnnö oli heille niin suureksi siunaukseksi sekä sielun että ruumiin puolesta?“ — Hän wastasi: „Jos he itse olisivat käsittäneet Jumalan armon, niin ei he olisi minua sinä pitäneet. Minulla oli uskoinen äiti, joka opetti minulle totuuden, ja kuinka tarpeellista oli, antaa sydämensä Herralle. Minulla oli sentähden ikäwöiminen Herran perään, enkä ole koskaan ollut Hänestä erotettuna onnellinen, en myöskään taitanut suruta nähdä niiden, jotka rakastin, olewan huolimattomia siitä suuresta autuudesta, jota itse niin

sydämellisesti halusin — mutta ei sydämeni kuitenkään koskaan ollut täydellisesti Kristukselle kuuliainen, vaan rakkaus tähän maailman wieteli minua usein hywiä aikomuksiani unhottaman."

„Mariaa ensimmäisen kerran nähdesäni," sanoi kertoelia, „oli hän jo seitsemän kymmen wuoden iässä. Yhdeksänä edellisinä vuosina oli hän ollut terve ja kelmollinen palwelija. Mutta kerran liukahti hänen jalkansa kadulla, hän lankei ja toinen reisi=luunsa meni poikki. Kuin häntä nostettiin ja wiettiin likellä olewaan huoneeseen, sanoi hän: „nyt on loppu lähellä," jolla hän tarkoitti, että hänen täytyi jättää sekä welwolisuutensa että kiuseuksensa maailmassa. Hän uskoi, että tämä tapaus oli wastaus niihin moniin rukouksiin, joita hän itse ja muut olivat tuoneet Herran eteen, pyytäen Häntä ottamaan tämän palweliansa täydellisesti omauksensa, erinomattain muisteli hän Jumalista äitiänsä, joka kuoli siinä wahwassa luottamuksessa, että rukouksensa lapsensa wapahtamisesta tulisiwat kuultuiksi.

Mutta herkesikö Maria nyt olemasta siunauksen pisarana ihmis=elämän wirrassa? Ei siunkaan, vaan hänen työn tekonsa muuttui.

Hän oli nyt osa siitä elämän veden wirrasta, jonka alkua ja päämaali on taimaallinen. Ja jos hän myös ennenkin oli siitä armosta ollut osallinen, niin sai hän nyt vasta tuntuwan iloisen wakuutuksen siitä, ja taisi sentähden rohkeasti puhua siitä, tunnesansa nämät asiat sydämesensä ja todistaen niistä niinkuin se, joka on niitä nähnyt.

Ensimmäinen paikka, jossa hän sai tätä todistaa, oli lasareetti, johonka hän suuressa tuskasensa wiettiin kuusi wuikkoa tämän onnettoman tapauksen jälkeen.

Hänen tautiansa tutkittua sanoi lääkäri: „ei tästä jalasta enää koskaan taida tulla kalua.“

„Olsoon niinkin,“ vastasi hän, „kyllä Jumala tekee, mitä oikea on.“

„Eikös teillä ole muuta sanomista Maria?“
Kysyi lääkäri.

„Ei mitään, hyvä herra.“

„Mutta kuinka luulette täältä pois pääsewänne?“

„Jumala on minun tänne johdattanut; ja Hän wiepi minua kyllä takasikin, jos se on Hänen hyvä tahtonsa.“

„Mutta ette koskaan enään kykene työtä tekemään; millä siis aivotte elää?”

„Hyvä Herra, Elias sai ruokaa kaarneitten kautta — minä taidan samalla lailla tulla elätetyksi.”

Harvat olivat tässä lasareetissä, jotka ymmärsivät sellaista puhetta; mutta he kutsuivat häntä kuitenkin yhteisesti Sobiksi hänen suuren kärsivällisyytensä tähden.

Muutamia hänen vanhoista ystäväistään tulivat sinne häntä tervehtimään, ja surkuttelivat hänen tyhmyyttensä, että hän sukulaisilensa oli antanut kaikki ansaittu omaisuutensa. „Sinulla taitaisi nyt olla monta sataa rikkiä, Maria,” sanoivat he, „jos olisit pannut ansaitut rahat säästö-kassaan sen sijaan, kuin olet antanut niitä sukulaisilles eläkkeeksi; nyt täytyy sinun tulla pitäjän waiwaiseksi.”

„Kuuletteko,” vastasi hän, „minun katuwani, mitä olen sukulaisilleni tehnyt? Mitä hyötyä minulla olisi rahoistani, jos tietäisin jättäneeni omaa lihaani ja wertani nälästä kuolemaan? Entä pidätkään sitä minään onnettomuutena saada

apua pitäjästä; siitä taidan kiittää Sumalaa." Apu, josta hän puhui, oli kolme rikkiä viikossa, jotka hyvätahtoinen ihminen oli köyhäin kassasta hänelle toimittanut, niin ettei hänen tarvinnut asua köyhäin-huoneessa.

„Viimeiset tiedot, jotka minulla hänestä ovat," lisäsi kertoilia, „ilmoittavat hänen tytyvän tä-hän vähään apuun, joka joskus lisättiin niiden lahjoilla, jotka kauvan olivat tunteneet ja rakastaneet häntä. Sumalan kunnioittaminen oli hänen päätarkoituksensa, ja ehkei hän taitanut tehdä sitä samalla lailla kuin ennen, koska hän nyt oli waadittu vastaanottamaan lahjoja siinä siassa, kuin hän ennen antoi; niin kunnioitti hän kuitenkin Sumalaa iloisella tytyväisyydellänsä ja sisällisellä yhdistyksellä Jesuksen kanssa, yhtä hyvin kuin koko toimelliaalla elämällänsäkin."

Kakas lufia, koettele itseäs. Marialla ei ollut paljo iloa uskossa; hänen elämänsä oli enemmän ikäwöiminen Jesuksen perään, kuin hänen armonsa täydellinen tunteminen. Mutta tätä vähää uskon leiwiskää käytti hän niin

hyvin, että se kantoi ihania hedelmiä. Totinen kristillisyys osottaa sen vähemmän suloisissa tuntemisissa, kuin uskollisuudessa Herraa vastaan.

Rakas sielu, koettele itseäs ahkerasti, jos olet yksi niistä, joilla on jumalinen meno oleskanansa, mutta sen woiman he kieltävät pois. Hirnuista on joutua helwettiin, mutta se on paljo hirveämpää joutua sinne, elettyämme täällä siinä luulossa, että waelamme taiwasta kohden. Ei kristillisyyden olento ole ainoastansa kauniit sanat, huokaukset, pään kallistaminen ja halu muuta kääntämään. Ei suinkaan: älä pety; waan totinen kristillisyys on itses, koko elämäs, olentos, sydämes, ajatufses ja työs uhraaminen sen Wapahatajan kunniaksi, joka on itsensä sinulle lahjottanut. Kristillisyys on Jesuksen sowingto-kuoleman omistaminen uskossa, jonka kautta tulet Jumalan luonnosta osalliseksi, niin että hänen omaisuutensa sinun käytöksesjäs täällä maan päällä ilmi tulewat. Hänen wanhurskautensa ja hywyhtensä, Hänen uskollisuutensa ja totuutensa, Hänen laupiutensa ja kärsiwällisyyhtensä säteet loistawat

silloin sinun kauttas ihmisille; ja he tulewat niiden kautta saatetuiksi itse Jumalan, totuuden lähteen tykö; koska heidän siivehtensä on kaikille ihmisille tiettävä, niin ymmärretään heistä, että Herra on heitä läsnä. Jos olet Jumalan armosta täytetty, niin tulewat sinut työs Jumalan töitten kaltaiseksi Hänen armowaltakunnassansa.

Ei Jeesus maan päällä ollessansa kowasti nuhdellut muita, kuin ulkokullatuuta ja suukristityitä. Hirveätä on tosin olewa, jos me tulemme taimaan portille Jeesuksen kaswain eteen sillä toiwolla, että olemme Jumalan lapset Hänen tähtensä, ja Hän, meidän huutaessamme: „Herra, Herra, emmekö me sinun nimes kautta ennustaneet? — meille wastaa: en minä teitä ikänä tuntenut: menkää pois minun tyköäni te wäärinteittä, ette ole hyviä hedelmiä kantaneet, waan ohdakkeita ja orjantappuroita.

Se ajatus, että sellainen tuomio on mahdollinen, pitäisi saattaman niitä, jotka owat ewangeliumin kuulioita ja Kristuksen tunnustajoina

alati eteemme asettamaan tämän kysymyksen: „onko minulla myös Ewankeliumin voima? Hallitseeko kristillisyys minun ajatukseni ja koko elämäni? Senkö voima hallitsee ja johdattaa minussa kaikki muut voimani? Onko se saattanut minua sovintoon Sumalan kanssa, kufistanut minussa synnin wallan ja pyhittänyt koko minun elämäni?” — Jos ei se sitä wai- kuta, niin ei se ole mistään arvosta. Sillä onneton se ihminen, joka jumalisuuden warjon alla kieltää sen woiman, joka pyhyyden nimellä elää synti-elämätä, ehkä kuinka se olisi salattu hartain huokausten ja jumalisten tunnustus- ten alla.

Kirje palkolliselle.

Rakas lapseni, kiitoksia ystävällisestä kirjas-
 tas, jossa minulle ilmoitat murhees. Minä tah-
 don koettaa kantaa niitä sinun kanssas taitalli-

sen Isän eteen, joka tuntee kaikki meidän hätämme ja taitaa meitä siitä auttaa.

Sinä walitat sitä, ettei herrasväki, joiden tykönä palwelet, anna sinun lukea raamattua eikä käyttää sunnuntaita Jumalan ja Hänen sanansa harjoittamisella. Minä tiedän tyllä, tämän asian olewan raskaan kantaan. Sinä sanot, herrasväen waatiwan sinua ryykkäykseen ja muihin jokapäiväisiin töihin sunnuntaisina edellä puolen päivän, ja että sinun jälellä puolen päivän täytyy pasjata heitä heidän maailmallisissa piidoisjansa. Tällainen elämä on suureksi waaraksi niille, jotka ovat heikkoja ja koettelemattomia niinkuin sinäkin; se olisi waarallinen yksiwakaisemmalle ja urhoollisellekin kristitylle.

Mutta minä tahdon, toimittaakseni sinulle enemmän lohdutusta tässä raskaassa murheessa, muistuttaa sinua ensin, että sinulla on toinen mestari ja isäntä, joka tosin ulkomuodoltaan on heikko ja vähä-arwoinen, niin ettei Hänen sanansa ole suuresta arwosta maailmassa — mutta Hän on kuitenkin woimallisempi kuin joku muu, empa Hänellä kaikkikin woima taiwaassa ja

maan päällä. Hän woipi tehdä kaiten sentin ylitse, kuin me rukoilemme taikka hymärrämme. Jos tahdot wälttää sielus totista waaraa, niin mahdat lähestyä Häntä sillä lailla, kuin jos se olisikin totisesti waarassa. Lähesty Häntä niinkuin pelastaakses henkes, nähdesäs sellaisen waaran sinua uhkaawan, kuin sekin on, ett'et saa rawintoas hänen pyhästä siunatuista sanastansa. Laske Hänen päällensä tätä murhetta, niinkuin sinä lastisit murhees jonkun ihmisen päälle, joka taitaa ja tahtoo auttaa sinua, ollesäs jo näältä nääntymäisilläs. Mene Jesuksen tykö, rukoile Häntä kaikesta sydämmeestä, että Hän pelastaa sinua kiusauksesta hylkäämään Häntä, ja sinä saat tuta ja nähdä, kuinka uskollinen Hän on, kuinka Hän itse wapahtaa kiusauksesta ja waarasta. Sinä olet heikompi, huikentelewaisempi ja kofemattomampi kuin monet muut, ja sentähden onkin sinun waaras suurri ja silminnähtävä. Mutta juuri tämän pitäisi kehoittaman sinua kofonansa lankeamaan Jesuksen jalkain juureen ja antamaan itses hänen käsiinsä, nähdesäs, ett'et taida auttaa itsiäs;

mutta ei sinun tarvitse ensinkään hukkua, jos annat Hänen itseäs hallita. Mutta älä päästä Häntä, vaan pidä se pää-asiana, että Hän hallitsee sinua; ja jota enemmän Häneen luotat, sen suurempi apu sinulle annetaan. Minä tahdon muutamilla esimerkeillä osoittaa sinulle, kuinka muut Kristilliset palvelijat ovat tehneet, ja kuinka Herra on ollut heidän kanssansa ja auttanut heitä. Edellä kättä tahdon kuitenkin antaa sinulle nämät neuwot: älä ylpeile ja muista, että palvelet Kristusta, uskollisesti palvellesias ei ainoastansa hywää vaan myös tuimaa isäntää, ja koska todistat Kristuksesta, niin tee se sywemmässä nöyryydessä, muistaen 1 Pet. 2: 18, 19, 20. Eph. 6: 5, 6.

Minä olen koettanut antaa sinulle sen neuwon, joka on paras kaikille, he mahtawat olla woinallisemmat eli heikommat, enemmän eli wähemmin koetellut — nimittäin sen, että tähdellä turwalla ja sellaisella luottamuksella, kuin jos apu jo olisi kädesias, menisit Herran Jesuksen tykö sellaisella murheella, kuin se on, joka sinua nyt painaa, ja että koko sydämes-

täs Häneltä pyytäisit, että Hän sinua niin johdattaisi, ettei ne welwollisuudet, joiden tähttämistä isäntä=wäkes sinulta waatiwat, mahtaisi saattaa sinua syntiä tekemään ja Hänestä luopumaan.

Toiseksi tahdon minä antaa sinulle tämän lohduuttawaisen ja kehottawaisen tiedon; nimitäin, että rakkaus kalliseen Jumalan sanaan pysyy sydämmellisempänä, ja hellempänä, ja hengellinen elämä wilppaampana ja raittiimpänä niiden tykönä, jotka ahdistetaan, ja joilla on suuria esteitä voitettawina saadaksensa tilaisuutta Jumalan sanan wiljelemiseen. On myös sinulle hywin tarpeellista, ettäs, jota työläämmäksi se sinulle tulee, sitä ahkerammin wiljelet kaikki tilaisuudet, kuin sinulla on, Jumalan sanan harjoittamiseen, ja mielelläs uhraat jonkun lepo hetkes saadakses sitä harjoittaa. Sillä, jota enemmin sinun täytyy kääntää ajatukses ruumiillisiin töihin, sitä tarpeellisempi sinulle on rawita sielus sanalla, ja sitä suurempi hyöty siitä tawallisesti on. Sinun kanssa=palwelias ja isäntä=wäkes tulewat myös siitä wakuutetuiksi,

että jumalan=palvelukses on totinen, jos en-
nemmin luowut jonkunlaisesta huwituksesta kuin
Jumalan sanasta, sinun maallisten welwollis-
suutes täyttämistä laimin lyömätä.

Minä tahdon nyt tässä antaa sinulle muuta-
mia neuvoja eräältä hywin koeteltulta waimolta
ulkomaalla.

„Oksi kysymys,” niin kirjottaa tämä waimo,
„on usein sywällä tuskalla tullut sellaisten kris-
tillisten palveliain suusta, joiden isännät owat
olleet kokonansa murheettomat ja huolimatto-
mat totisesta kääntymyksestä, nimittäin tämä
kysymys: mitä taidan minä tehdä saattaakseni
heitä tuntemaan heidän syntiänsä ja waarallista
tilaansa, ja haluan yksiwakaisesti hakemaan pe-
lastustansa Kristuksen kautta.”

„Joka tapauksessa,” sanoo hän vielä, „on
suuri wiisaus tarpeellinen, koska tahdotaan et-
siä toisten hengellistä menestystä; mutta tämä
wiisaus on erinomattain tarpeellinen, jos ne,
joita tahdotaan hyödyttää, owat suuremmasta
arwosta kuin me itse. Joku tawallinen nuhde eli
manaus, joka sopisi wertaisille taikka alamaisille,

pidettäisiin häwyttömyytenä, jos palwelia sillä koettaa ojentaa isäntänsä taikka emäntänsä kristillisyttä, ja saattaisi heille luultawasti kowemman wastahakoisuuden kristin-uskoa vastaan kuin ennen, jos heitä tällaisilla nuhteilla soimattaisiin. „Eikö minun siis pidä ensinkään mitään tekemän?“ kysyy kukatiesi rehellinen palwelia. „Tähtytkö minun kärkeä, että ne sielut, joidenka tiedän olewan niin kalliita, rohkeasti waeltawat kadotuksen tietä, enkä edes yrittämän saattaa heitä waarinottamaan ewankeliumista, jonka kautta he taitaisiwat wapahdetuiksi tulla?“

„Tähän sopii wastata: ei suinkaan. Senkautta, että osotat selwän yhdenkaltaisuuden Kristuksen kanssa sinun käytköksissäs, kristin opin totuuden sowittamisella jokaiseen welwollisuuteen, kuin sinulla on, uskollisuudellas, ahkeruudellas, hywällä ja nöyrällä käytköksellä ja kaswamisella kaikissa, kuin kristityn tawoissa on sulloista ja otollista, taidat tehdä paljo, äärettömästi paljo Jumalan, sinun Wapahtajas opin armossa pitämiseen. (Jatketaan.)

Ilmoitus.

Lukemisia Lapsille voidaan ensitulewaksi wuodeksi tilata posti-konttooreissa 28 kopeekalla hopeata vuosikerralta eli kuudelta wihkolta, joiden kansia ei kuitenkaan taideta, niinkuin tähän asti, kuwilla kaurinistaa sekä sentähden, ettei sellaisia nyt saa täällä piiretyiksi, että myös ajan wiiwytyksen tähden niitä muualta tilateissa. Kahdenkymmenen ja useimpain esemplarien tilaus woi myös tapahtua toimittajan tykönä Kuopiossa, jolloin niitä eri-paketteissa postilla lähetetään tilaajolle seurawiin hintoihin, nimittäin: Jos vähemmän kuin 30 esemplaria tilataan, maksetaan joka vuosikerralta 23 kopeekkaa; jos 30 taikka useimpia tilataan 22 kopeekkaa; jos 60 taikka useimpia tilataan 21 kopeekkaa, ja jos 100 taikka useimpia tilataan 20 kopeekkaa; ja annetaan joka kymmeneltä yksi ja joka sadalta 15 hinnata, kuin rahat tilateissa allekirjoitetulle lähetetään.

Seuraawia hengellisiä kirjoja sekä myydään allekirjoitetun luona että lähetetään postissa tilaajolle, jos vähintään 30 wihkoa tilataan:

Naapuriansa Lappaja, hinta 4 kop.

Lukemisia Lapsille: 1860 wuoden vuosikerta, 4 wihkoa, maksaa kokonansa myytynä, 16 kop.; mutta wihkottain myytynä 5 kop. wihko: N:o 1. Kawahda itseäs koiralta eli mikä usko on? ja muutamia uskon hedelmiä. N:o 2. Laiwa-poika, pikkumaria ja Päästäislammas. N:o 3. Uskollinen palvelia ja koulu-kumppanit. N:o 4. Eteläät Herraa warhain. 1861 wuoden vuosikerta, 6

wihkoa, maksaa kokonansa myytynä, 25 kop., mutta wihkottain myytynä, 5 kop. wihko. N:o 1. Muutama sana lapsille uudella vuodella, Johannes Brenz ja vähäinen koulutyttö Afrikassa. N:o 2. Johannes Kosko, Ewankeliumin laiva, Niagara ja Arkkipispan Anselmin rukous. N:o 3. Kirje lähetysaarnatoimesta. N:o 4. Hillitsetkösi kieltäs? Neegeri Moses, kadonnut lapsi ja metsäläispoika. N:o 5. Tahdotko ilahutta Jumalan Enkeleitä! Eliinan työ ja vähäinen parannuksen tekiä. N:o 6. Katso, minä ilmoitan teille suuren ilon. 1862 w. vuosikerta, 6 wihkoa, maksaa kokonansa myytynä, 25 kop., mutta wihkottain, 5 kop. wihko. N:o 1. Londonin ryysykouluista, toimelias Heikki, onnellinen Jaako ja matkamies. N:o 2. Missä arwossa pidät piipias ja kirje lapsille. N:o 3. Palweletkösi Kristusta? (alkupuoli) pieni Rosina, kipeä sotamies y. m. N:o 4. Palweletkösi Kristusta (jatko 3:teen n:roon) todellinen elämän kertomus ja kirje palkolliselle.

Ne, jotka ottawat näitä kirjoja kaupitaksensa, saawat myymis-palkaksensa: 15 prosenttia, jos eiwät ota niitä omiaksensa, waan takasiinlähettämisen ehdolla; 20 sadalta, jos he ottawat niitä omiaksensa ja vuoden sisään maksawat hinnan; 25 sadalta, jos vähemmän kuin 10 ruplan edestä tilataan, ja rahat tilatesa, taikka kohta kirjojen saatua, minulle lähetetään; ja 30 sadalta, jos viimeiseksi nimitetyllä ehdolla 10 ruplan eli enemmän edestä tilataan. Kuopiossa elokuussa w. 1862.